

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

R ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

qui secundum ritu omnia ad voluptatem referant. & Legitur & ablativus rite, tanquam à nominativo rites, live ritus. Scat. libro 11. Theb. Hei mihi primitiis armorum, & rite nefasto Libatus.

Ritè, Reddè & bene, teste Pompeio. [Ritè Gall. Ritè & deitment, ritè qu'il appertient. Ital. Dittamente, come è convenevole. Ger. Deditid vnd wot nach tochter weis. Bel. Wa. Hisp. Ritè y detrahente. Pol. Deditid pur jaku. Vng. Ritè, igaxan. Ang. Ritè and well.] Varro à ritu dictu putat, propterea quod quæ secundum ritum fiunt, recta & rata sint. Cic. 2. de Finib. Quæ potest appellari ritè sapientia. Liv. lib. 4. Decad. 5. In montè iacrificio ritè perpetrato. Cic. VII. 4. Sacerdotio ritè fuit.

Ritùales libri, Hetruscorum libri erant, teste Festo, in quibus scriptum erat quo ritu Urbes condantur, aræ, sedesq; facerentur, curiæ, tribus, & centuriæ distribuantur, sic postquam à Divis. Cic. 1. de Divin. Quod Hetruscorum declarant, & aruspici, & fulgurales, & rituales libri, nostri etiam augurales.

Rivales, m. t. Qui ejusdem mulieris amore tenentur. [rivales Gall. Rivales qui amant une mesme fille. Ital. Rivali, innamorati d'una sola. Ger. Rivales, wem oder mehri die oite vmb eine huten. Hisp. Rivales, enamorados de una sola. Pol. Rivales, miel of niety, wazycy, sibile grammatomia. Vng. Rivales, wazycy, sibile. Ang. They which love one woman.] Plaut. in Stich. : Eadem est amica ambobus, rivales sumus. Terentius in Eunucho. Militem ego rivalem recipiendum cenleo. Translatio sumpta est vel à bellis, quæ sicutentes, quum ex eodem titulo haustum petunt, prælium contra se invicem concitant, vel à rusticis: nam rivales dicuntur ii quorum agros rivus cursus, lites sæpè inter eos suscitans. Vlpian. de Aqua quod. & xlv. l. 1. Rivales qui per eundem rivum aquam ducunt, inter quos sæpè contentio est de aquæ usu. & Sine rivali diligere dicuntur ii qui stultè mirantur quod nemo alius concupiscat: sumpta allegoria ab amantibus, quibus est amica deformis, & quæ alius nemo velle. Cic. ad Quint. Frat. l. 3. O' dii quam ineptus, quam se ipse amans sine rivali.

Rivalitas, atis, fr. Emulatio illa inter eos qui eandem amant. [rivitas Gall. Rivitas, emulatio d'innamori. Ital. Rivale, emulazione d'innamori. Ger. Rivitas, emulatio d'innamori. Pol. Rivitas, emulacja d'innamori. Vng. Rivitas, emulatio d'innamori. Ang. Rivitas, emulatio d'innamori.] Cic. in Tusc. Obvitate verè alteri, aut illa vitiosa emulatio, quæ rivalitati similis est.

Rivalis, & hoc rivale, Vide R. IV. 5.

Rivinus, Rivalis, Rivinus, Plautus in Afin. Cedit noctem filius rivinus, amens ob raptam mulierem.

Rivus, m. f. Aqua fluens à fonte vel flumine ducta. [rivus Gall. Rivus, flumen. Ital. Rivus, fiume. Ger. Rivus, Bach. Bel. Rivus, beek. Hisp. Rivus, arroyo. Pol. Rivus, rzeka. Vng. Rivus, folyas. Ang. Rivus, river.] Cic. in Topic. Tanquam rivorum à fonte deductio. Virg. 8. Eclog. Propter aquam rivum viridi procumbit in ulva. Horat. 3. Carm. Ode 16. Fusa rivus aqua sylvæq; jugerum Panorum. Idem 2. Car. Ode 3. & obliquo laborat Lympha fugax trepidare rivo. Lapidosus rivus, Ovid. 3. Fastor. Sanguinis rivus vomens, Virgil. 11. Aen. Lacrymarum rivum, Ovid. 9. Metam. & Hinc de rivo, as, & cortivo, as, de quibus supra suis locis.

Rivulus, h. diminutivum, Parvus rivus. [rivulus Gall. Rivulet, petit rivus. Ital. Rivuletto, piccolo fiume. Ger. Rivulus, Bachlein. Pol. Rivulus, rzeczek. Vng. Rivulus, folyka. Ang. Rivulus, rill.] Cic. pro Cælio: Ut rivulus accessit, & ductus ab ipso capite. Idem 1. Acad. Sed meos amicos in quibus est studium, in Græciam mittend est, ad Græcos ire jubeo, ut ea à fontibus potius hauriant, quam rivulos confectentur.

Rivulus, le, om. t. Quod ex rivo est, sive quod in rivo nascitur. [rivulus Gall. Rivulet, petit rivus. Ital. Rivuletto, piccolo fiume. Ger. Rivulus, Bachlein. Pol. Rivulus, rzeczek. Vng. Rivulus, folyka. Ang. Rivulus, rill.] Colum. lib. 8. cap. 15: Datur commatatus, & rivulus alecula, vel si qua sunt incrementa parvi fluviorum animalia.

Rivulum, adverbium, Per rivos. [rivulum Vn. Rivulm, rivulus.] Macrob. Sat. lib. 7. cap. 12: Quæ igitur rano facit, ut rivum aquæ de Ponto fluant.

Rix, s. f. p. Lis, contentio, pugna à ringendo, ut quidam volunt: quod propriè est canum quando urianus. [rix Gall. Rix, querelle. Ital. Rixa, lite. Ger. Rix, Streit. Pol. Rixa, kłópot. Vng. Rix, vita. Ang. Rix, quarrel.] Cicero in Ver. Ecce autem nova turba, atq; nova. Ovid. 3. de Arte: Nec tua frangeretur nocturna janua rixa. Cicero ad Pætum, libro 9: Esti academiæ nostræ cum eo magna rixa est. Liv. 2. ab Urbe: Consulam intercursum rixâ sedata est.

Rixosus, a, um, Contentiosus, litigiosus. [rixosus Gall. Rixosus, querelleux. Ital. Rixoso, litigioso. Ger. Rixosus, streitbar. Pol. Rixosus, kłopotliwy. Vng. Rixosus, vita. Ang. Rixosus, quarrelous.] Festus: Rixus, rixa, rixosè, litigatur, dici videntur quia in dixerunt rumpantur, contrariiq; sint rixosè. Colum. lib. 8. cap. 2: Rixosorum avium lanifex, cuius plerunq; est.

Rixor, atis, d. p. litigior, contendo, litigo. [rixor Gall. Rixor, querelleux. Ital. Rixore, contendere, litigare. Ger. Rixor, streitbar. Bel. Rixor, streitbar. Hisp. Rixor, contendere. Pol. Rixor, kłopotliwy. Vng. Rixor, vita. Ang. Rixor, contendere, litigare.] Cicero de Quæst. Quum esset cum eo Tarracina de amica rixatus. Plin. lib. 2. cap. 2: Et ipsos inter se rixates, & Rixantur herbariæ aridæ. Vn. 1. de Rustic. cap. 47: Andæ facta: herbariæ rixantur, ac ceteris rumpuntur, quàm sequuntur. & Rixari de lana caprina. Horat. 1. Epist. 10: Alter rixatur de lana sæpè caprina. Proverbum est in eos qui de re nihili disceptant.

Robigo, ginit, sive Rubigo, f. t. Segetis morbus, est quæ in segete vocant Galli, quo spica torrens, frustilicq; redduntur. [robigo Gall. Robigo, rouille. Ital. Robigo, ruggine. Ger. Robigo, Rost. Pol. Robigo, rdza. Vng. Robigo, rozs. Ang. Robigo, rust.] Plin. lib. 18. cap. 29: Triâ tempora fructibus mensuram propter quod influerunt ferias, diesq; festos, Rubigalia, Rubigalia, Rubigalia Numa constituit anno regni sui undecimo: quæ nunc aguntur ad VII. Calend. Maii, quæ nunc tunc ferè segetes rubigo occupat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [robur Gall. Robur, durissimum. Ital. Robur, durissimo. Ger. Robur, Hartholz. Pol. Robur, twardy. Vng. Robur, kemény. Ang. Robur, hard.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Font. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi fortitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [robur Gall. Robur, durissimum. Ital. Robur, durissimo. Ger. Robur, Hartholz. Pol. Robur, twardy. Vng. Robur, kemény. Ang. Robur, hard.] Cicero pro Rosc. Amer. Mellalla, qui si iam satis aratus, ac robora haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit: minuscilum est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rixosè festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatus malefactorum genus: quod ante arces robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vosambo in robusto carcere, ut percreatis, & c. Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.

Roboreus, a, um, Quod est ex materia roboris. [roboreus Gall. Roboreus, durissimum. Ital. Roboreo, durissimo. Ger. Roboreus, Hartholz. Pol. Roboreus, twardy. Vng. Roboreus, kemény. Ang. Roboreus, hard.] Colum. lib. 11. cap. 2: Materies si roborea est, ab uno latere delari ad anguem debet. Ovidius 3. Fastor. Tunc quoq; pulcorum virgo simulacra vitorum Mittere: roboreo latere postea solet.

Robustus, adjectivum, Quod ex robore nascitur. [robustus Gall. Robustus, durissimum. Ital. Robusto, durissimo. Ger. Robustus, Hartholz. Pol. Robustus, twardy. Vng. Robustus, kemény. Ang. Robustus, hard.] Colum. lib. 9. cap. 1: Nam ut graminiibus, ita frugibus roboreis opus habent: id est, glandibus.

Robustus, denominativum à robur. [robustus Gall. Robustus, durissimum. Ital. Robusto, durissimo. Ger. Robustus, Hartholz. Pol. Robustus, twardy. Vng. Robustus, kemény. Ang. Robustus, hard.] Cicero in Ver. Ecce autem nova turba, atq; nova. Ovid. 3. de Arte: Nec tua frangeretur nocturna janua rixa. Cicero ad Pætum, libro 9: Esti academiæ nostræ cum eo magna rixa est. Liv. 2. ab Urbe: Consulam intercursum rixâ sedata est.

Robustus, a, um, Quod est multi roboris. [robustus Gall. Robustus, durissimum. Ital. Robusto, durissimo. Ger. Robustus, Hartholz. Pol. Robustus, twardy. Vng. Robustus, kemény. Ang. Robustus, hard.] Colum. lib. 9. cap. 1: Nam ut graminiibus, ita frugibus roboreis opus habent: id est, glandibus.

Robustus, denominativum à robur. [robustus Gall. Robustus, durissimum. Ital. Robusto, durissimo. Ger. Robustus, Hartholz. Pol. Robustus, twardy. Vng. Robustus, kemény. Ang. Robustus, hard.] Cicero in Ver. Ecce autem nova turba, atq; nova. Ovid. 3. de Arte: Nec tua frangeretur nocturna janua rixa. Cicero ad Pætum, libro 9: Esti academiæ nostræ cum eo magna rixa est. Liv. 2. ab Urbe: Consulam intercursum rixâ sedata est.

Hisp. *taete* & *rejo*. Pol. *Moqui*. Vng. *Vallag*. *robis*. Ang. *That*...

Rogatio, *onis*, f. *[שאלה]* *shealah*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

rentiam rogabatur. Rogate legem id est statueret. Solebat enim populus rogari, dum eam legem ratam...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

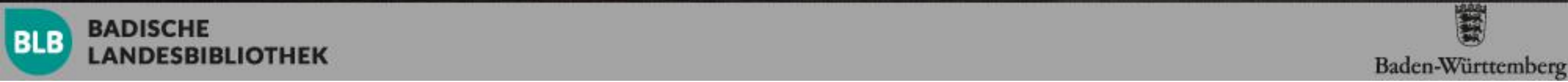
Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatus, *us*, m. *[שאל]* *sheal*. Gall. *Requerere*. Ital. *For-*...

Rogatio, verbale, Lex plebiscitum. Plaut. in Curt. Rogationes plurimas propter vos populus scivit.

Rogus, g. m. f. Surcus lignorum ad cremanda cadavera ita dicitur. quod in eo dii manes rogentur. [Rogus] medburab. u. g. Gall. *Va tas de bau qm suisit anuonemem pour brusler les corps des morts.* Ital. *Sespa di legne da brusciare. i. corpi morti anticamentit.* Ger. *Ein Hottbergem / oder Hottbaumfien / schiebet ergen auff weiden man bey den Heyden die abgestorben verdrant.* Hisp. *La hoguera para quemar muertos.* Pol. *Stas drew, na ktorim vmatle palens.* Vng. *Haltetelnek meg egyetsejre valo rakas fa.* Ang. *A bonefire.* Plaut. in Menach. Age sane igitur, quando æquum oras, quam mox incendio rogamus? Cic. 3. de Finib. Nec si beatus unquam fuisset, beatam vitam usq; ad illum à Cyro extructum rogam protulisset. Idem 1. de Divin. Siquidem ad mortem proficiens Calanus Indus, quum ascenderet in rogam ardentem: O præclarum discitum, inquit, è vitam quum, ut Herculi contigit, mortali corpore cremato, in lucem animus excesserit. Virgil. 4. Aeneid. Hoc rogam ille mihi, hoc ignes, aræq; parabant.

Rogalis, le. om. t. ð. *rogas, i. ð. rogatus.* ut ignis rogalis. Scat. 1. Theb. hæc igne rogali Fulgurat. Ovid. 3. Amor. Æleg. 8. Tenet facer vates flammæ rapuere rogales.

Ronchus, Vide RHONCHUS.

Ros rosæ, m. t. Humor qui sereno tempore de celo fluit, serenæ nocte, neq; gelu, neq; ardoribus, neq; ventis existens. [Ros] Ital. *Rose.* Gall. *Rosier.* Ital. *Rosada.* Ger. *Der tau.* Hisp. *El rocío.* Pol. *Rosja.* Vng. *Harmat.* Ang. *The dew.* Aristot. lib. 1. Meteor. scribit, rorem fieri ex vaporatione modica, quum pluvia ex largo vapore progesseret. Apul. lib. de Muador: Ros nocturnus humor quem serenitatis tenuitas spargit: à Græcis dicitur *rhôs*. Virgil. lib. 2. Georg. Exigua tantum gelidus ros nocte reponet. Cicero. 1. de Divinat. Quum primum gelidos rores Aurora remittit. Ovid. 3. Metam. Virgineos artus liquido perfundere rore. Virgil. 8. Eclog. Quum ros in tenera pecudi grandisimus herba est.

Rosifera, rum. [Rosifera] Gall. *Qui apporte la rosée.* Ital. *Che spunta rosejada.* Ger. *Das tau bringt.* Hisp. *La que trae rosas.* Pol. *Rosja spujajacy.* Vng. *Harmat hoz.* An. *Tha bringt die dew.* Jur. Aurora rosifera. Seneca Hippol. Quæ rosifera mulcens aura Zephyvus vernas evocat herbas. Biga Lunæ rosifera. Statius: Thebaid. Rosifera gelidâ tenuerat aëra biga. Lucret. lib. 6. Hinc ubi rosiferis terram nox obruit umbris.

Rosifentus, a. um. Quod est plenum rore. [Rosifentus] Ital. *Covert ou plein de rosée.* Ital. *Ogni cosa piena di rosejada.* Ger. *Tau mit voss massi von tau.* Hisp. *Cosa rosada, o llená de rosas.* Pol. *Rosjita.* Vng. *Harmat.* Ang. *Covered and full of dew.* Colum. lib. 3. Cavendum ne aut Septentrionalibus ventis, aut rorentia, sed sicca ferantur vites. Idem lib. 12. cap. 38: Roventia hæc ne legantur cavendum.

Rosifida, a. um. Quod est rore perfusum: unde Nox rosifida, dicitur quæ rore humecta est. [Rosifida] Gall. *Néin de rosée, ou nulle de rosée.* Ital. *terugjada.* Ger. *Wol tau mit massi vö tau.* Hisp. *Cosa rosada.* Pol. *Vrosjoni, vrosjoni.* Vng. *Harmat.* Ang. *Sprinkled with dew.* Plinius lib. 18: Quidam pridie rigant prætia: ubi sunt rigua, noctibus rosifidis siccati melius. & Similiter Mala rosifida, quæ matutino rore humecta sunt. Virgilius 8. Eclog. Sepibus in nostris parvam te rosifida mala (Dux ego vester eram) vidi cum matre legentem. Aurora rosifida, Ovid. ad Liviam. Gramina rosifida, Claud. 2. de Rapt. Proserpinæ. Mella rosifida, Virgil. 4. Eclog. Pruina rosifida foliis excussa, Ovid. 3. Fast.

Rosarii, Levis armaturæ milites dicebantur, qui antequam acies congregarentur, fundis & lapidibus pugna præludebāt. [Rosarii] Ital. *Rosario.* Rosarii dicit, teste Nonio, quod illi prælium, ut ros pluviam, antecederent. Idem & Ferentarii dicuntur, teste Festo. Livius: Nam & rosarii procurrebant inter antepilanos. Hinc Rosarium vinum dicebatur, teste eodem Festo, quod & rosarii militibus dabatur.

Rosæ, Verbum est ex eorum genere quæ Grammatici vocant verba excipit achiu, quemadmodum Pluit, & Nigrit, per se sine nominativi adminiculo sensum explens: est enim rosat, idem quod ros decidit. [Rosæ] Gall. *Faire ou jeter rosée.* Ital. *luree rosada, hennare.* Ger. *Es tau mit voss tau fällt.* Hisp. *rosar.* Pol. *Rosja spujajacy.* Vng. *Harmat.* Ang. *To dew or drupe dew.* Colum. lib. 11. cap. 3. leibus Octobris, & sequentibus interdam tempestas, nonnunquam rosat. & Per translationem seopitur pro gurratum dissolare. [Rosæ] Ital. *hustip. qd. rosaph.* Virgil. 3. Aeneid. Raptabatq; viri mendacis visca. *hustip.* per sylvam & spatii rosabant sanguine vepres. Ovid. 3. Metam. Vndiq; dant saltus, multaq; aspergunt rosam: Uberguntq; verum, ceduntq; sub æquora rursus: Inque chori ludant speciem. & Aliquando admittit post se acculativum: ut, Rosare imbrem. Plin. lib. 17. cap. 10. Periculum tantum eo die est, si rosaverit: quantum eunq; imbrem,

q Rosor passivum, pro irroror, live irrigor, aut madeo. Ovid. Epist. 21. Scribimus, & lacrymis oculi rosantur oberna.

Rorans, tis, participium. [Rorans] Ital. *Rosante.* Gall. *Qui fait rosée.* Ital. *Chifa rosejada.* Ger. *Zaumh.* Hisp. *El que rosas.* Pol. *Rosjib.* Vng. *Harmat.* Ang. *Drooping, i. k. dew or drupe.* Vng. 3. Aeneid. Ter spumam elusam & rosantia vidimus alba. Cic. de Senect. Focula, ut in Sympolio Xenophontis, minuta atq; rorantia.

Roranda, a. um. [Roranda] Ital. *Rosante.* Gall. *Arrosé et mouillé de rosée.* Ital. *luree rosada.* Ger. *Wol tau mit voss tau fällt.* Hisp. *Rosada.* Pol. *Vrosjoni.* Vng. *Harmat.* Ang. *Sprinkled with dew.* Ovidius 3. Fast. Mollis erat telus, rosata madè pruina.

Roratio, onis, f. Morbus est vitium, quum ille desflorescenti rore læduntur: priusq; corrumpuntur, quam in acinis transformentur. [Roratio] Ital. *Colatura de viti.* Ger. *Der spritz der viti.* Hisp. *Obras de rosas, coladura de la vid.* Pol. *Rosja obracos kowas na wino.* Vng. *Rosja.* Ang. *Drooping of dew.* Cui vitio affine est illud, quod Galli *Colaturam* vocant, quum acini jam nati aut decidunt, aut indurefunt in callum. Virgilius, meminit Plin. lib. 17. cap. 24. Siderationis (inquit) genus est in vitibus desflorescentibus roratio: aut quum acini priusquam crescant, decoquantur in callum. Theophr. lib. 4. de Plantis: Roratio, inquit, fit quum vitis desflorescent, irroratur. Propter hoc vitium Floralia ad antiqui instituta sunt, autore Plin. lib. 18. cap. 19: Floralia quomodo Calendas Mali instituerunt anno Vrbis quingentesimo sex, todecimo ex oraculis Sibyllæ, ut omnia bene desflorescerent. Et paulò post: Aliud hoc quartiduum est, quo nequior sordere velint: exhorrent enim frigidum sidus Arctus posthæc occidens, & multo minus plenilunium incidere.

Rosisco, cis, n. t. Rosicidus hō, rore aspergor: ab inultrato verbo *Roreo*. [Rosisco] Gall. *Etre arrosé et mouillé de rosée.* Ital. *luree rosada.* Ger. *Wol tau mit voss tau fällt.* Hisp. *Rosada.* Pol. *Vrosjoni.* Vng. *Harmat.* Ang. *To be sprinkled with dew.* Plinius lib. 18. cap. 31: A quilonem prænuantat terra siccescenti: sed rorescens repente aulrum immisecit.

Rosa, rosæ, f. p. Flor è spuma nascentis. [Rosa] Ital. *Rosa.* Gall. *Rose.* Ital. & Hisp. *Rosa.* Ger. *Rose.* Pol. *Rosa.* Vng. *Rosa.* Ang. *Rose.* qui propter pulchritudinem, & suam odorem Venen facer est: & fortasse non absurdè: quia sicut ros brevi viget, ita & venerea voluptas. Quo pacto antea rosæ, quæ prius candida fuer, cruore Venen infecta, quæ putrem colorem traxerit, ex Aphthonii fabella cognoscet. De rosa plura apud Plin. lib. 21. invenies: & Theophrast. lib. 4. cap. 6. & 7. & Dioscor. lib. 2. cap. 132. Cic. 3. Tuscul. An tu meum viola putas, aut in rosa diceret? Idem 3. Tuscul. Sentis rosmari & rosalia. Virg. 4. Georg. Primus Vere rosam, atq; Autumnus carpat poma. Horat. 2. Carm. Ode 3. Hac vina, & unguenta, & nimium brevis flores amœnæ ferre iube rosæ. & Rosa pro oleo rosaceo, apud Celsum lib. 8. cap. 4. Quod si membrana per inflammationem intumuerit, infundenda erit rosa tepida. Item apud Iulianum in lib. 21. §. 1. D. aut. & arg.

Rosæus, a. um. Qui rosæ colorem imitatur: [Rosæus] Ital. *De couleur de rose, vermeil comme rose.* Ital. *Ogni cosa che mifesta color di rosa.* Ger. *Rosfarb, rosenrot.* Hisp. *Cosa de color rosado.* Pol. *Cy: mow iaka rosa, rumieni.* Vng. *Rosa zome.* Ang. *Of a rose or coloured like a rose.* ut, Pannus rosaceus, Rosa vitis, Plinius: Alini à coitu spuma collecta rosæo panno, & rosula argento, venem stimulat. Virgil. 12. Aeneid. Et rosæa lanita genas. Idem 6. Aeneid. Hac vice sermonum rosæa Aurora quadrigis lam medium mtherio cussa traiecit: atem. Idem 3. Aeneid. rosæq; hæc insuper addidit ore.

Rosæus, a. um. Quod ex rosa factum est: [Rosæus] Gall. *Densé.* Ital. *Ogni cosa fatta di rose.* Ger. *Ros farben gemacht.* Hisp. *Cosa de materia de rosas.* Pol. *Rosjoni.* Vng. *Rosjoni.* Ang. *Of rose.* Junde Rosaceum oleum, ex rosula libro 20. cap. 3. Roscus ex strigintatis illius cum rosaceo & aceto, febrium ardores refrigerat.

Rosarium, ii, n. (Rosetum. [Rosarium] Gall. *Rosier, ou lieu où croissent roses.* Ital. *Luogo che abonda di rose.* Ger. *Ein rosengarten.* Hisp. *El rosar.* d. d. *donde ay muchos rosas.* Pol. *Rosjoni.* Vng. *Rosa kert.* Ang. *A place planted with roses.* Plin. lib. 31. cap. 11: Rosaria à Favonio fossa oportet esse, iterumq; Solstitio.

Rosetum, n. Significat Locum rosæ confitum. [Rosetum] Gall. *Un lieu pour planter de rosiers.* Ital. *Luogo piantato di rose.* Ger. *Ein rosengarten.* Hisp. *Rosar.* Pol. *Ogrod rozjoni.* Vng. *Rosjoni.* Ang. *A place planted with roses.* Virgil. 5. Eclog. Pubicula miltis quantum salunca rosæus, ludicio nostro tantum ubi cedit Amintas.

Rosicidus, Vide ROS.

Rosia.

Rosaria. Vide ROSA.
Rosaria. Vide RODO.

Rosmarinum m. f. live (ut apud Plinium legitur) Rosmarinum, in quadruplici est differentia. *Distinctione*. Gall. Rosmarin. Ital. Rosmarino. Ger. Rosmarin. Hisp. Romero mata. Pol. Rosmarin. Vng. Rosmarin. Ang. Rosmary. Sunt enim duo ejus genera facunda, quorum alterum folia habet foeniculi crassiora, & laeviora, in rose speciem humi sparsa, jucunde olentia, caulem cabin altitudine, multis contrayum alitem cacumine umbellam. In qua seaven nascitur copiosam, candidum, sphaeroidio simile, rotundum, angulosum, resinaceum, quod in mandendo linguam exurit, radicem autem praegrandem, candidam, thus redolentem: unde & rustici *incensuriam* appellant. Alterum superius omnino simile est, tamen ferens latum, uigam uti sphaeroidium, sed minimè exurit, radice foliis nigra, & limba si frangatur, alba. Tertium, quod ad superiorum differentiam hinc dicitur, superioribus non dissimile: sed neque caulem, neque florem, neque semen emittit: nascitur in saxosis & asperis. Quartum, quod Graeci non absolute *rosmarina*, sed cum adjectione quadam *rosmarina* *triantha* appellant, sicut est rosissimus, nusquam non apud nos in hortis obvia, in agro autem Narbonensi sponte tanta proveniens copia, ut non terneret alio ligno ad ignem utantur. *Antiquorum* autem vocant Graeci eadem ratione qua superiora genera, quod simpliciter thymum odorem referat: *rosmarina* autem hoc est, coronariam, quod coronamentis solet interiri. Plin. lib. 19. cap. 11: Libanotis locis patridis & macris, ac rosicidis feruntur. *Radicem* habet olivari, nihil à thure differentem. Vitis ejus post annum stomacho saluberrimus. Quidam eam nomine alio rosmarinum appellant. Idem lib. 17. cap. 13: Sabina herba propaginiferatur, & avulsione tradantur fere vini, aut è panibus laterè casto mixtè aliis idem modis rosmarinū ferunt, & ramo: quoniam neutri semen. Sic lib. 24. cap. 11. & Colum. lib. 9. cap. 4.

Rosmaris. Fuit odoriferus, qui & rosmarinus dicitur. *Distinctione*. Gall. Rosmarin. Ital. Rosmarino. Ger. Rosmarin. Hisp. Romero mata. Pol. Rosmarin. Vng. Rosmarin. Ang. Rosmary. Ovid. 3. de Arte: regit arbutus herbam, Rosmaris & laurus, myrtus, myrtus olent.

Rostellum. Vide ROSTRUM.

Rostrium, rostri, n. Quo aves cibum capiunt. *Distinctione*. Gall. Rostre. Ital. Becco, mus, mazzia. Germ. Ein Schnabel. Bel. Sabel. Hisp. El pico, come de ave à la boca, come de pauco. Pol. Nosy. Vng. Madarakok akorra. Ang. The beak of a bird. Cic. 1. de Nat. deor. Procero, com eoq; rostro meo. Ovid. 6. Fast. Grande caput, flantes oculi, rostra apta rapax, Cantus pennis, unguibus hamus inest. Virg. 6. Aeneid. rostroq; immanis vultus obunco immortale jecur tundens, &c. Nec solum de avibus, sed de reliquis quoq; animalibus, & de ipso homine dicitur. Plaut. Menach. Apud mensam plenum hominis rostrū deligeat. Plin. Et mugilis rostrū. Caprae rostra. Varro 2. de Re rust. cap. 3: Duo enim genera earum, sub rostra duas ut mammulas peniles habeant, quod hae fere cubiores sint. Canam. Plin. lib. 8. cap. 4: Quum significans demonstratio est, cauda primū, deinde rostro. Ibi dem: Venas & odorem caprantes, prodeuntque rostro cubilia. Solum. Cic. 1. de Divin. Suis rostro si humi a literam impresserit, nam propter ea suspicari poteris Andromacham Enon ab ea posse descendi. & A' similitudine autem rostri avium, praesens capite, & acuminata, ex arte, serove, in prois emittit, rostrum appellatur. *Distinctione*. Gall. Le bec d'un oiseau de proie, bec d'un oiseau de proie ou de fer. Ital. Spione della nave. Germ. Der vorder spy edel schnabel eines Schiffes. Hisp. La guardamora de la proa de la nave. A. Hircius de bello Alexand. Navibus astuaris, quarum numerus erat satis magnus, rostra imposita.

Rostri, orium. Polybio templum erat Romae in foro, ante curiam Hostilium, navium Antiatium rostris adornatum: ex quo ad populum concio haberi solebat. *Distinctione*. Ger. Ein Lem. Idem. Ang. The place where the Carrs Hostilia in the forum in the temple of the goddess Juno. *Distinctione*. Ger. Ein Lem. Idem. Ang. The place where the Carrs Hostilia in the forum in the temple of the goddess Juno. *Distinctione*. Ger. Ein Lem. Idem. Ang. The place where the Carrs Hostilia in the forum in the temple of the goddess Juno.

Rostri, a. um. Rostro armatus. *Distinctione*. Gall. Qui à un bec armé. Ital. Chi ha becco. Ger. Beschnabelt. Hisp. Cafa que tiene pico. Pol. Nosy. Vng. Azonok oris vagyim. Ang. Beaked, or that has a beak. ut, Naves rostratae, quae in prois anco munitae erant rostro, quo in hostium naves cum impetu impactu saepe eas dissolvebant. *Distinctione*. Liv. 4. Decad. lib. 6. Vna & oblongata rostrata navibus, multis praeterca minoribus quae aut apertae, rostratae: aut sine rostris speculatoriae erant, De qua traject. Idem lib. 8. bell. Pua. Provinciae ita decet: alteri

Consuli, Sicilia, & triginta rostratae naves, quas C. Servilius superiori anno habuisset: dem & aratae dicebantur. Caes. 2. belli Civilis: Interim L. Nasidius ab Ca. Pompeio cum classe navium sedecim, in quibus paucae erant aratae. & Corona rostrata est, navalis, quod & exiguis quibusdam veluti navium rostris exornaretur. Plin. lib. 16. cap. 4: Civis cedunt murales, vallaresq; & aureae, quamquam praesidio antecedentes: cedunt & rostratae, quavis in duobus ad hoc aevi maxime celebres, M. Varrone è piraticis bellis, dante Cn. Pompeio: itemque M. Agrippa, tribuente Caesare è Siculis. Tempora rostrata: id est, navali, sive rostrata corona exornata. Virgil. 8. Aeneid. cui belli insigne superbum Tempora navali fulgent rostrata corona. Rostratus impetus, qui sine rostro impactus, apud Plin. lib. 10. cap. 12.

Rostro, as, act p. Rostum impingo, rostro penetro. *Distinctione*. Gall. Rostre. Ital. Becco. Ger. Schnabel. Hisp. Pico. Pol. Nosy. Vng. Nosy. Ang. To peck with the beak. Plin. lib. 10. cap. 19: Omne arum rectis sulcis, mox & obliquis subigi debet. in collibus transverso tantum monte aratur, sed modo in superiora, modo in inferiora rostrante vomere: id est, rostrum impingente, ait Budaeus.

Rostellum, lēn f. Parvam rostrum. *Distinctione*. Gall. Petit bec. Ital. Piccola becca. Ger. Ein Schnabel. Hisp. Pequena pico. Pol. Nosy. Vng. Nosy. Ang. A little beak. Plin. lib. 30. cap. 111: Muris rostellum. Colum. lib. 8. cap. 3: Animadvertat an pulli rostellis ova percuderint.

Rotā, a, Ep. Cujus conversione curvus procedit: à rotunditate, seu à rucendo: ruit enim facile in suos orbis. *Distinctione*. Gall. Roue. Ital. Rota, ruota. Ger. & Bel. Ein rad. Hisp. La rueda de carro de a lloca. Pol. Kóło. Vng. Kerek. Ang. A wheel. Plaut. in Capt. Pro tota me uti licet: Vel ego hic, vel illuc vortat, quò imperabitur. Plinius lib. 16. cap. 40: Sed signum non alio penè, quàm ad radios rotarum utile. Horat. 1. Epistol. 18. si te pulvis, strepitusq; rotarum, Si iacet caupona. Perentium ire iubebo. Ovid. 2. Metamorph. Hac iter, manifesta rotæ vestigia cernes. & Figuratè tamen tota accipitur pro toto curru. Virg. 12. Aeneid. eq; rotas magnam respexit ad urbem. Cic. in Arati Phaenon. Munc tanq; rota fervida Solis. & Rota Fortunae: id est, inconstans, & volubilitas. Cic. in Pisonem: In quo utrum quidem fortuna rotam extimescebat. & Rota, tormenti genus. Cic. 3. Tule in cotiam putatur dicere. In rotam beatam vitam non accendere. & Rota etiam à Latinis dicuntur caprae quaedam ferae, quarum magna est copia in Samothrace insula. Varro lib. 2. cap. 1: Etiam nunc multis in locis pecudum ferarum genera sunt aliquot ut in Phrygia ex ovibus, ubi greges videntur complures: ut in Samothrace caprarum, quas Latine rotas appellant. & Est & rota, piscis, sive belluae marinae genus à rotæ, quae in curru volvitur, similitudine dictum. Plin. lib. 9. cap. 4: Apparet & Rota appellata à similitudine, quaternis, distinctæ radiis, modiolos earum oculis duobus utrinq; claudenobus. & Rota item in figulis dicitur, qua fistula rotantur: cujus primum inventorem fuisse tradunt, Anachasin Scythiam, aut (ut alii malunt) Hyperbion Corinthium. Horat. de Arte: Amphora cepit institui: currenre rota curruceus exit.

Rotā, Ep. est diminutivum. *Distinctione*. Gall. Petite roue. Ital. Rota piccola. Germ. Ein Radlein. Hisp. Pequena rueda. Pol. Kółko. Vng. Kerekke. Ang. A little wheel. Plin. lib. 18. cap. 18: Galliae vero duas addiderunt rotulas.

Roto, as, act p. Verto, in modum rotæ verso, circumago. *Distinctione*. Gall. Faire la roue, rouler, rouler. Ital. Rotare, rotolare, voltare, girare. Ger. Umbrechen, wie ein rad, umbreiten, umbreiten. Bel. Dracen. Hisp. Rodar à trazar en derredor, hacer buelta en derredor. Pol. Obraciam wheel. Vng. Forgatam. Ang. To turn about like a wheel. Mart. lib. 1: Praesens singulæ dum se rotat utrasq; arena, Implicitam visco perdidit ille fugam. Ovidius 4. Metamorph. Deq; sinu matris identem, & parva Learchum Brachia tendentem rapit, & dixitq; per aras More rotat fundæ, rigidæq; infanta saxo. Discunt ora ferrox. Lucretius lib. 6. rotamq; cavis flammam torquibus intus. & Rotare item se pavores dicuntur, quum velut pulcritudinem suam admittentes, gemmantes caudæ pinnas in orbem explicant, rotæq; orbem imitantur. *Distinctione*.

Rotā, so, nis, f. r. & rotatum, adverbium. *Distinctione*. Vng. Kerek madra faras keréget. Diomedes Grammat. libro 3. Hinc contrarius Trochæus quam hexeter appellat. Constat ex longa & brevi, temporum trium, ut Roma, dictus dicitur de hoc est, rotatione: Quippe ejus modulationem poëtarum live metrorum compositioni accommodatam rotatum & volubiler dicebant.

Rotā, f. adjectivum. *Distinctione*. Vng. Kerek kereké valo. Julius Capitolinus in Macrino: Tribuum qui excubias dicitur passus est, carpento

carpento rotali superadnexum per totum iter vivum atque exanimem traxit.

Rōcānis, vis. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Horat. 4. Carm. Ode 11: Sordidum flamma recipiat rotas acies veruice fumum.

Rōcānis, a, um. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Ovid. ad Pisonem: & nunc cervice rotata incipit effusus in gyriū carpere cutis. Iven. Sat. 6. aut currū sermone rotato Torqueat enthyemema.

Rōtundūs, a, um. Globosum: hoc est, quod globi sive sphaerae figuram habet, unica superficie contentum, & in medio sui punctum habens, & quo omnes lineae ad circumferentiam ductae, sunt aequales. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rond. Ital. Rotondo. Ger. Rond. Hisp. Redondo. Pol. Okrągły. Vng. Globulig. kerek. Ang. Round. well compacted spheroid. Dicitur Rotundum, (ut quidam volunt) a rotundendo, quod omnis undique retula sit angulorum alperitas. Plin. lib. 10. cap. 32: Aquatilium ova rotunda. Ibidem: Ova exeunt a rotundissima sui parte, dum pariuntur. Cicero 1. de Natura deorum: Nunc autem haec nus admirabor eorum tarditatem, qui mundum aequam aeternam, immortalem, & eundem beatum & rotundum esse velint, quod ea forma neget ullam pulchriorem esse Plato. Horat. 1. Epod. Nec fit matuta, quae rotundioribus Onusta bacca ambulat. Cic. de Vniver. Idq. ita tornavit, ut nihil effici possit rotundius, nihil ut asperitatis haberet, nihil offensivis. Columell. libro 8. capite 3: Quam deinde quis volet quamplurimos mares excludi, longissima quaeque, & acutissima ova subjiciet: & rufus quam foeminas, rotundissima. Ore rotundo loqui, est volubili, & concinno orationis genere uti, Horatius in Arte: Grauis ingenium, Grauis dedit ore rotundo Musa loqui. Gellius: Caelum sanè agmen orationis, rotundumq. ac modulo ipso humerorum venustum. Cic. in Orat. Thucydides autem praefatio, nec satis (ut ita dicam) rotundus, primus instituit dilatare verbis. Rotunda clausula dicitur, intra quas sententiae clauduntur eū sequentibus non hzentes. Budaeus.

Rōtunditas, a, tis. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rond. Ital. Rotonda. Ger. Rund. Hisp. Redonda. Pol. Okrągłość. Vng. Globulig. kerek. Ang. Roundness. Plin. lib. 1. cap. 1: C. tribus quae sunt rotunditate praepilata, ad latera porrectis. Ibidem, cap. 36: Rotunditas oris.

Rōtundē, adverbium. Aptē, eleganter. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rondement. Ital. Rotondamente. Ger. In die runde. Hisp. Redondamente. Pol. Okrągłe. Vng. Globulig. kerek. Ang. Roundly, compactly. Cic. 4. de Finib. Ista ipsa, quae tu breviter, Regem, Dictatorem, divitem solum esse sapientem, a te quidem aptē, ac rotundē.

Rōtundō, as, aēt p. Rotundum facio. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Arrondir, faire rond. Ital. Rondare, far rotundo. Ger. Rund edet tugetcht machen. Bel. Rondement. Hisp. Redondear por todas partes, hacer rotundo. Pol. Okrąglać. Vng. Mag globulig. kerekem. Ang. To mak round. Cicero de Vniver. Quumque similes universalitatis natura efficere vellet, ad volubilitatem rotundavit. Vit. libro 10. capite 11: Ad ad circum rotundavit. Per translationem accipitur pro explere sive perficere, eō quod rotunda forma nulla sit perfectior. Horat. 1. Epistol. 6. Mille talenta rotundantur, totidem altera: potro Tertia succedant.

Rōtundāto, verbale, s. t. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Arrondissement. Ital. Rotondamento. Ger. Ein rund machen. Hisp. Aguarda obra de redondear. Pol. Okrąglać. Vng. Globulig. An A making round. Vit. lib. 10. cap. 11: Sic & in rotundatione & in longitudine aequalia spatia sunt.

Rūbēdo Rubefacio, vide R V E V S.

Rūbellagā vites, sive rubellae, quae dicantur, vide R V E L L V S.

Rūbellō, onis, m. t. Piscis est praegradi capite, ex genere muliorum, (quem isōdōnos vocat Aristoteles, ut Gaza arbitratur) a coloris rubredine nomen habens. Unde Galli raugeum appellant. Ger. Ein Rübelsch. Parsi. In Russet genant. diemti retent. Ang. Reddish fish. Hic in vino necatur, in posterum vini raudiam inducit. Plinius libro 32. capite 10: Mullus in vino necatur, vel piscis rubellus, ut qui inde bibent, vini raudium efficit.

Rūberī, a, sp. Ranæ genus venenosum, in sicco semper vivens, & a rubis nomen trahens, in quibus pletunque videtur. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Ceruine effoca de grenouille ou reine venimeuse qui vit en herbe. Ger. arberstau. Ital. Rana fennartina, vespa, botra. Ger. Ein Gartentot. Ein giftig thier von dem geschicht der Krogen oder Rübsemischen ist in süssden walden. Hisp. La rana de los caracoles. Pol. Zaba krotawia. Vng. Varas beka. Ang. A kind of venemous frog. Iven. Satyra 11. quae molle Calenum Potest, amq. viro misceat siccitate tubetam. Plinius libro 8. capite 31: Auxiliantur cootra ransum tubetam. Idem libro 32. capite 31: Sunt quae in veribus tantum vivunt, ob id tubetatum nomi-

ne, ut diximus, quae Graeci phryni vocant, grandissime statum, geminis veluti cornibus, plena veneficorum. Mira de his certatum tradant autores.

Rūbēls, a, um, & Rufus, generalia nomina sunt, ad omnia quae quomodolibet rubent. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rouge. Ital. Rosso. Ger. Rot. Bel. Rood. Hisp. Rojoso. Pol. czerwony. Vng. Veres. Ang. Redde.] Item sanguinea, croceus, aurcus, olivinus, lilius, flayus, rubidus, phoeniceus, rufus, luteus, spadiceus, ruber seu rufi coloris sunt, aut mixtes eum, & quasi incendentes, aut cum colore viridi mixtes, aut nigro insulfantes. Gell. lib. 2. cap. 26. Sed quum ruber tubcat ignis, aliter sanguis, aliter osstem, aliter cicerum: ita singulas rufi varietate, Latina oratio singulis, propriis vocabulis non demittat, omniaq. illa significat una rubens appellatio: quum tamen ex ipsis rebus vocabula manant, & ignem aliquid dicit & flammecum, & sanguinem & croceum, & olivinum, & aurcum. Sunt tamen qui negent tubcum Latinam vocem esse: illud certe constat tubetam, ita rubrum colorem usitatius dici, quam tubcum.

Rūbēo, bet, but, n. f. Rubens sum. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Etre rouge, devenir rouge. Ital. Esser rosso, arrossire. Ger. Rot sein. Bel. Rood zijn. Hisp. Emborronarse. Pol. Czerwienieć. Vng. Veres vagy piros vagy. Ang. To be redde.] Virg. 2. Georg. Sanguineiq. inculta rubent aviaria bacca. Idem 2. Georg. Antē novis tubcum quā prata coloribus. Ovid. 2. Metamorph. quando ponitur pro pudore suffusior & erubescit, quod si quos pudet rubere soleant. Cicero ad Attic. libro 11: Rubet, mihi crede: sed jam scripseram, dederet nolui: id est, pro pudore suffusior. Idem quarto Ver. Hæret homo, vestis, rubere. Mart. lib. 11: Præstant rubent amula labra iuba. Ovid. 2. Fasti. Diffugiunt hostes, inlustratq. vulneca terga Accipiant: Tusco sanguine terra rubet.

Rūbēns, tis, participium, sive nomen ex participio, Rubens. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rouge. Ital. Rosso. Ger. Rot. Hisp. Rojoso. Pol. Czerwony. Vng. Vörös. Ang. Redde.] Virgilius 1. Georg. Semper Sole rubens, & totidē semper ab igni. Ovidius quarto Fastor. tremula dæyina rubentia dextra.

Rūbēscō, is, n. t. Rubens fio, erubescō. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Devenir rouge. Ital. Arrossire, diventare rosso. Ger. Rot werden. Bel. Worden rood. Hisp. Emborronarse. Pol. Czerwienieć. Vng. Vörössé válni. Ang. To make reddde.] Virg. 2. Aeneid. 1. rubet ad illas Aurora fugatis. Ovid. 2. Metamorph. Tam patet ut terras, mundumq. rubescere videt. Plin. lib. 9. cap. 21: Mitior ipse tantum eas caelo gaudere, sole rubescere, colorisq. perdecit ut corpus humanum. Hinc componitur Erubescere, de quo suo loco.

Rūbēscō, rubefacio, penult. corr. s. t. Rubro coloratō. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rougir, faire rouge. Ital. Roubire, far rosso. Ger. Rot werden. Pol. Czerwienieć. Vng. Vörössé válni. Ang. To make reddde.] Cuius passivum est rubescere. Sicut lib. 16: Vt q. Atlanteus dum rubefecerat ora suorum.

Rūbēscō, a, um, participium. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rouge. Ital. Rosso. Ger. Rot. Hisp. Rojoso. Pol. Czerwony. Vng. Vörös. Ang. Redde.] Ovid. 11. Metam. Ex pulvis cruor, tubescitq. sanguine telus.

Rūberī, bra, btram, Rubrus. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rouge. Ital. Rosso. Ger. Rot. Hisp. Rojoso. Pol. Czerwony. Vng. Vörös. Ang. Redde.] Horat. 10. Serm. Obicitur ruber potest ab in guine palus. Ovid. 1. Fasti. At ruber doctorum deus, & curia Priapus. Ger. Martial. lib. 11: Haec q. deo bro ponere mella cado. Ovid. 11. Metamorph. Fulmineus ruda suffusa lumina flamma. Horat. 3. Carm. Ode 13: nam poldos insidet tibi rubro sanguine nivos Rubrum mare. Cic. 1. de Nat. deor. An quicquid iam puerile dici pot. si, quam si ea genera deluatum, quae in Rubro mari, Ind. are gurganet, nulla esse dicamus Rubrior, comparativus. Plin. lib. 10. cap. 61: Colorem illic mutant rubrior pila.

Rūbōr, onis, m. t. Ipse color rubens, qui & rubedo dicitur. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rouge. Ital. Rosso. Ger. Rot. Hisp. Rojoso. Pol. Czerwony. Vng. Vörös. Ang. Redde.] Plin. lib. 11. cap. 17: In malis maxime ostenditur rubor. Ovid. 1. Metamorph. Pectus necerunt tenuem percussa rohorum. Lucan. lib. 57: rubor igneus insidet ora. Tyri rubores, pro purpura. Virg. 3. Georg. Tyne incocta rubores. Virgineus rubor, pro pudore. Virg. 1. Georg. At si virginem suffuderit ore ruborem.

Rūbēscōndūs, a, um, Rubore plenus, sive abunde rubens. [H. maghā. xiv. d. i. v. s.] Gall. Rouge. Ital. Rosso. Ger. Rot. Hisp. Rojoso. Pol. Czerwony. Vng. Vörös. Ang. Redde.] in quo alternans causa, ut quae Pificianus) clacu b ponitur, se sit absonum Rubēscōndūs